

WIMPS & GOLY

občasník Kamarádů Staré řeky

TEXT: INKA, SIFON,

© TKS Ř Beroun

No.

RAFIKA, BARON

PRESS: JACEK

27.1.1996

OSADNÍ TAM-TAMY....

T.O. Blanice kousek za Větřní, kde je sedm trampskej chalup, pořádala elke hraní. Svějí bravurní hru nám ejivh trio předvedlo na loňském potahu v Údolí zatracených.

ří návštěvě u nich mnohočlená Rafiko a rodina s kamarády získala všechny ostupné placky. Spolu se Smolaří, Paříkami, Satany z Budějovic se večer i hraní u ohně značně protáhlo. Ouzelné okolí je velkým lákadlem pro

říští rok.

MIKULÁŠSKÁ PRO DĚTI

V areálu pro neslyšící děti osada uspořádala spolu s učiteli a rodiči odpoledne s Mikulášem a čertem. Děti soutěžily, naučily se country tanec za vedení Profesora a Sváti, ke kterému hráli Závolšáci. Soutěžili i rodiče. K dárkům školy a rodičů přibyly i lárky od Eurotelu, který byl sponzorem besídky.

MIKULÁŠSKÁ PRO OSADU

Závolšáci hráli i pro naší každoroční oslavu. Přítomným manželkám opět Šerif poděkoval za celoroční propustky" na toulání se s kamarády po lesích a řekách. Keramické svítící domečky dojaly mnohou squaw k slzám. Dárky zvané ptákoviny opět slavily úspěchy. Ke všeobecné spokojenosti určitě přispěl guláš, chlebíčky a pití. Menu bylo zakončeno kávou a zákusky. Potom se každý povětšinou stěhoval po židlich od jednoho kamaráda k druhému, aby se dozvěděl co nového.

Leckdo rozhýbal tělo v tanci a ti nejvytrvalejší byli vyhozeni Wimpim ve tři hodiny ráno do razu.

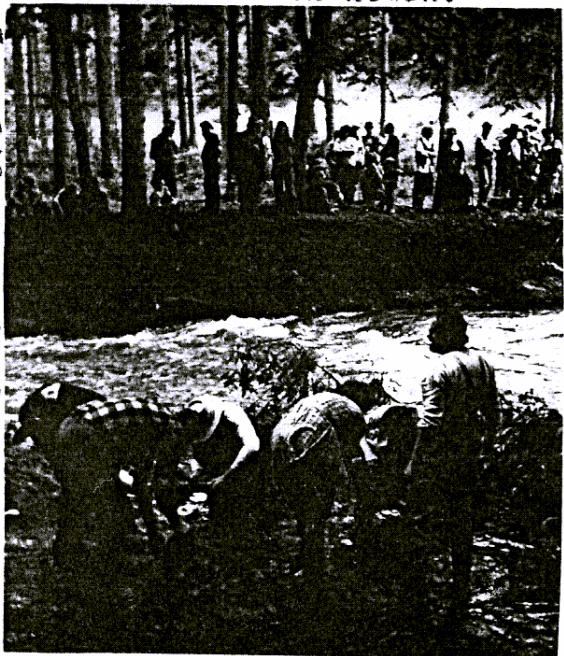
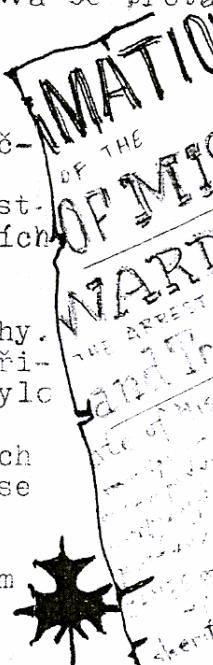
Početné zastoupení měli Plzeňáci.

Letos už 29. potlach naší osady se vydařil. Shodli jsme se, že byl druhý nejlepší za ty roky! Příští bude s větší slávou, kula té výročí osadu zavazuje. Vítáme všechny dobré nápady!

BONANZA.....

Letošní již 11. sesion digerů a zlatokopů byl opravdu divoký. Velká voda na řece i přítocích se postarala o tvrdé podmínky. Nástup na claimy po napnutém laně nad rozbořeným proudem Zbirog Creek byl obrovskou zkouškou po prohýřené noci pro všechny přítomné. Dravý proud, skály a déšť však nezastavily lidskou touhu po zlatě. Ledové vody nedobrovolně okusil známý desperád Bédy, kterého strhnul proud a on dobrovolně lovil svůj colt.

V sobotu večer, za účasti celé osady a kamarádů z Pilzen City, oslavil vstup mezi dospělé muže jeden ze šerpů, nás Jerry Sifon. Jeho rozesmátá tvář a plno hodnotných i potřebných dárků byl začátek oslav 50ti let. Pilzen girls měly pro oslavence připraven velký kulturní program, jemuž dominovala skušená squaw Sváta. Poté co zachránila svého Jerryho ze spárů chlípných trpaslic, vrhla se s náruživostí sobě vlastní do pečování o čerstvého padesátka. Proslulý jarmareční hit rodu Kla-býků zapěl papá Wencl a bujará zábava se protáhla až do ranních hodin.

VE ŠVÝCARSKÉM

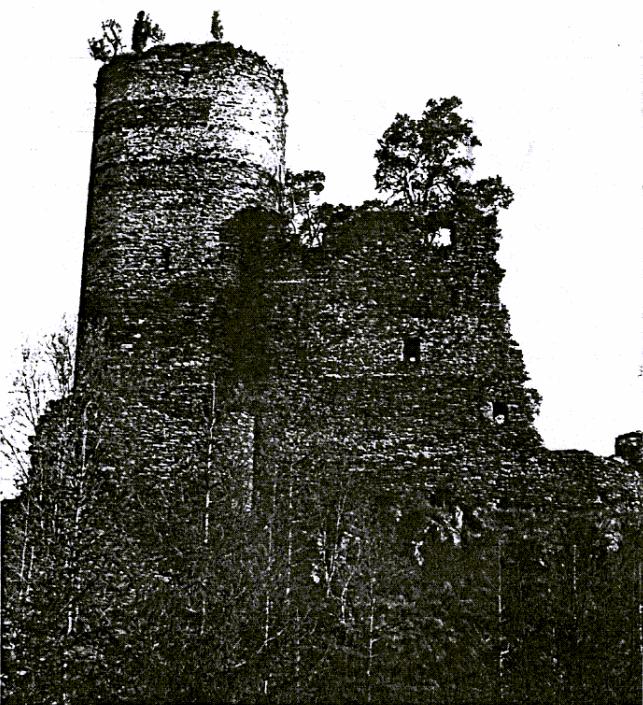
BASELU

Loni se Kepi, Wimpi, Maruška, Dan, Heda, Rafika, Šifon a Sváťa zúčastnili potlachu ve Švýcarsku spolu s osadami z jižních Čech. Alpy byly krásné, Basel také, muziky fúra. Příští rok bude potlach v Baselu příští září. Pro osadníky bude přesný termín včas oznámen!

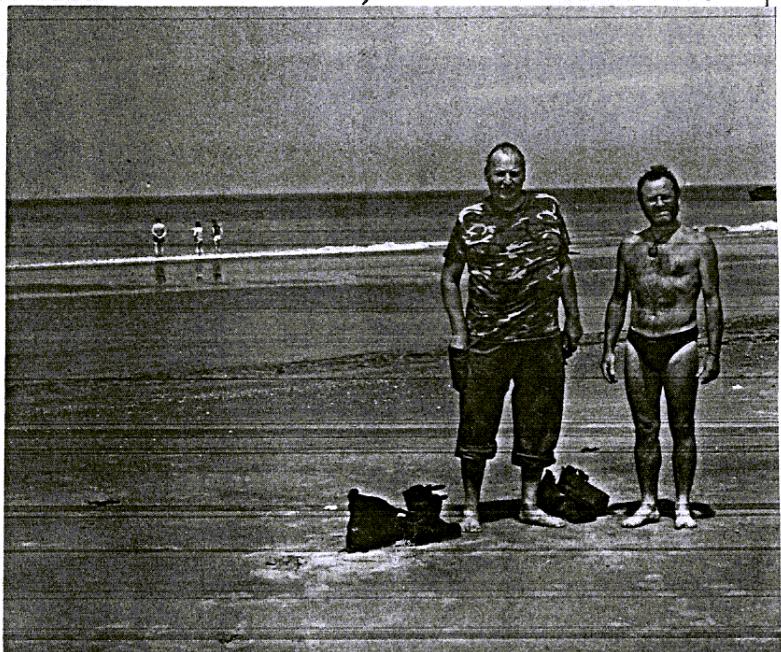
• • • • •
Unikátní snímek dvou posledních vojáků, které bezpečnostní komando vyhrabalo z píska Omaha. Teprve nyní se dozvěděli, že válka skončila.

Nerezové kohoutky, masážní sprchy, hadice, těsnění, prostě vše co se vody v domě týká nakupujte u odborníka!!!! Fa Eneko na berounském ostrově/- poradí, poslouží Jerry Wimpi !!!!

Hrad **Gutštejn** má novou kastelánku! Zříceniny hradu Gutštejna jsou jihozápadně od Betdružic v krajině lesnaté a plné strží, schovány za stromovím jsouce tak, že je jen ředá věž jejich prozrazuje. Největší doba rozkvětu hradu do panování krále Jana a syna jeho Karla IV. dátí se dátí sluší. Rekonstrukce mnoho času i sil kastelánce Hance i údržbáři Jiřímu řečenému Panák jistě vezme.

Pracovní návštěvy kamarádů vítány!!

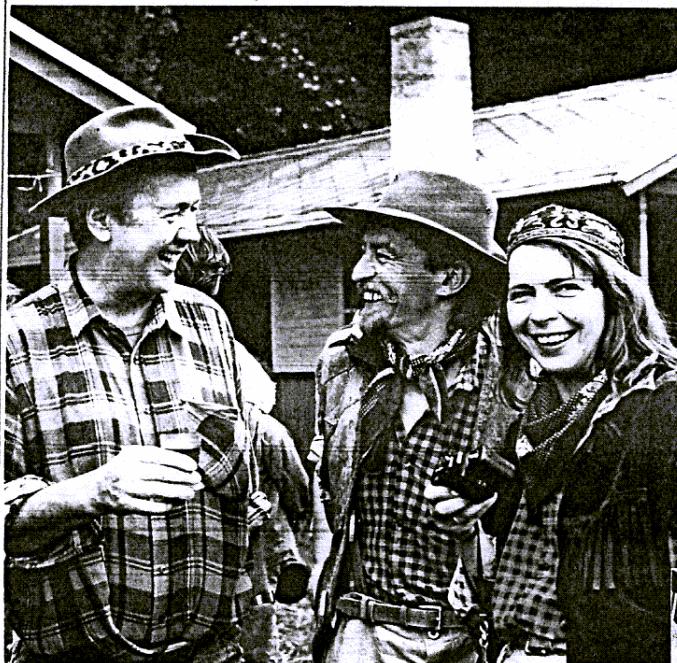
Byli v den D pověřeni zakopáním proviantu pro divizi. Protože neuměli francouzky ani anglicky, ale jenom jakýsi východní jazyk, štáb je používal na zemní práce. Z fotografie vidíte, že s proviantem vydrželi v písaku celkem v pořád a opět se potvrdil blahodárný vliv píska na uchování lidské schránky před zubem času. Bývalí spolubojovníci stárlí, tito dva ne.

firma PAPÍK

nabízí pro Vaši zahrádku cokoliv! Umělé žížaly, prýzové krty s kalhotkami i bez, mnohobarevné, svítící a čůrající plastikové trpaslíky, sekačky Moudfield, lopatičky na písek, ptáky na baterie a hit sezony - nafukovací mořské panny k bazénu! Sousedé Vám budou závidět !!!

report of society

Náš snímek zachytí hradní pány z Gutštejna v rozhovoru s Petrem Hankem, který žil 28 let v Jihoafrické republice jako lovec zvěře. Doprovázela mimo jiné i televizní stáb při natáčení seriálu o Africe. Nyní žije tady a víme, že má chatu v Údolí děsu.

Třicet odvážlivců, kteří 26. prosince přinutili svá těla vstát od vánočních stolů a telebedny, aby naplnili plíce kyslíkem v zasněžených lesoch. Dostou se řádně drbalo, vymáhovaly se láhvemi a zážitky z celého roku. Za potlachoviště si poutníci, věrni osadní tradici, dali oběd, zakončený čampaňským a whisky.

Přání do Nového roku staré kučerové, další z tradic. A nezbytná čokoláda.

Více vody v potoce ohnulilo karevanu k něco záukrobatickým kouskům. Celý rok nás bude vše?

Pilzen city:

Papá Old Wencl Kla-býk navzdory velké reklamě Whiskoly na bále v Pilzen City, propaguje zdravotní elixír svého klanu který již mnoha mužům zachránil život! Tímto vpravidle zázračným nápojem nepohrdl ani Limonádový Joe, hvězda bálu, Eros Girls po jeho konzumaci řádily při kankánu jako vicařice!

Sháníte patrony, pány a lana? Pro Vás se otevře vždy naše brána! Pasti na bobry, lopaty, rýče-já utíším snadný výši koupě chtíče. Dynamit, kanoe, mazání na záda, hovězí, whisky-to bude paráda! Ze sedí na prachách ta Vaše potvora Z toho jí vyléčí

Delvita - Johny Wictora

OSADA BLAHOPREJE

K OZAVŘENÍ MARENINOVÍ PANÁKOVI a HANCE JACKOVI a INES DANOVIT a LUCII

Hodně lásky a štěstí!

U TEPLÝHO RYBÁŘE květen 1995

Jarní povodeň vylákala do lodí naše trapery. Ríša, Wimpi, Rafika, Tom, Kamil, Dáda, Johnny a šerpa Panák byli oni odvážlivci.

Již na druhém jezu vybral Čochtan dan-Rafika se cvaknul a ztratil svůj milovaný klobouk. Nedostatek suchého oblečení byl důvodem neobvyklé igelitové kreace: na každý pád s sebou vozte igelitové pytle. Zde je návod k použití: ve dně pytle vyřízní díru, 10cm pod okrajem v bocích další dvě. Pytel navlékní přes hlavu. Nohy opatří stejně a vkusný model je hotov! Faktem zůstává, že neutajíš žádný pohyb a šustíš jak myš v zásobárně. Večer se Rafika vydal klobouk hledat, nenašel nic a tak, kdo ho na řece najde, nechť ho předá majiteli!

Johnny se připojil na Liblín a v dešti se jelo dál. Nad zvíkovským volejem, u známé boudy na spaní byli tři rybáři. Jeden z nich začal lákat Ríšu k sobě do spacáku, ale neuspěl. Zkusil Rafiku, jehož neustálý appetit je znám. Dopadlo to tak, že Ríša s Rafikou mu kompletně snědli nadívaného sumce. A odmítli se tulit s plným žaludkem. Rybáři varovali, že řeka půjde nahoru. Ráno se to potvrdilo, louka byla pod vodou. Naštěstí byly lodě svázané a před odplutím je zachránila jejich váha. Řeka vzala stan a holinky.

Expedice potkala „Pabérky“ a Marko Čermáka. Zlatý hřeb je čekal u Rozvědčíka. Hospoda narvaná, řev jak na cikánském pohřbu, dostat se k pultu vyloučeno. Čermák utekl, ale naši muži zabrali beton před hospodou, zalezli do teplých spacáků a losem určovali nebožáka, který musel donést pití 0%. Pod tlakem nepřízně přírody začal strýc Johnny vyprávět historky ze života. Již po čtvrt hodině vládlo nezřízené veselí a bujný řehot nebral konce. Famózní vypravěcký talent Johnnyho po několik hodin trásl brániciemi kamarádů. Byl to nezapomenutelný večer a dodnes na něj pánowé vzpomínají. Zdůrazňujeme... 0% alkoholu!

George OutLoň Nohey!

svým rozkošatělým tělem osoba nepřehlédnutelná, se usadil na rádiových vlnách Českého rozhlasu. Ke spolupráci zval W. Kravála Czerwayse, který hlasem hravě imituje hurikán Zou - Zou nad Mexickým zálivem. Silou hlasu boří mrakodrapy a zvedá sedmou vlnu.

Zájem projevil i Hollywood-rež. Boorman a Spielberg. Přejeme hodlo již i drsné trapery v našich teritoriích kolem Old River.

21. října 1995

Veselé vánoce

Netradiční oslava Vánoc se odehrála na haciendě „Snow River“ strýce Johnyho Wiktorase.

Před haciendou byla vybudována první umělá sjezdovka v Hýskově a hned účastníky vyzkoušena. Aby se lyže i sáně patřičně využily, jezdilo se i po betonu. Kdo se nezahrál sportem, sundal kožich i šálu u přenosného stánku s grogem.

Slavnostní výzdoba stolů navodila tu správnou atmosféru. Debatovalo se, vyprávělo a určitě si každý tiše vrněl. Neúnavný Wimpi s Rafikou hráli hráli jak o život. Jejich mužné hlasy vystřídala něžnými songy Lea, písničkářka velkého města. Vánoční večeře neměla chybu.

Pod stromečkem čekaly dárky. Venku se ozval zvoneček - a do dveří vstoupil Jézíšek! V maskáčích, červených tvářiček a bílých vlasů, na zádech křídla. Nadělovalo se.

Paní domu ve slušivém stylovém obleku, jehož dekolte vábí pány, konverzovala s hosty, Johnny ve společnosti sličných dcer za barem míchal drinky a zábava jela do velmi pozdních hodin.

Protože se všechni chovali decentně a kultivovaně, mediciman George Pigeon mohl tento skvělý večer vychutnat bez práce a věnovat se své okouzlující ženě nerušen.

Jak vidět, vybrané chování ovládlo již i drsné trapery v našich teritoriích kolem Old River.

17.11. PRASE NA ŘECE 19.11.1995

Tak tahle akce byla zahájena střelbou na čuníka, kterou spáchal Rafika. Další fázi - pečení, obstaral strýc Johny Wiktoraš. V pátek ráno následoval přesun 9lodí do Bolan. Jeli pouze otrli trapeři, protože i rosnička u meteorologů chodila v kulichu a šále. Pochopitelně celý pátek lilo a tak byla výprava ve složení marschal Wimpi, strýc Johny, šerpa Panák, Rafika, Custer, Skrblík, Karel, Dáda na sólo lodích a indiánka Inka s Jackem na deváté lodi.

Obalení pláštěnkami a tekutým svetrem (RUM) vydali se do nepřízně počasí. Hned za první zákrutou přivodili jaké musí místnímu rybáři šok, protože v této době by vodu brázdil pouze ledoborec Krasin.

Sólo představení začal známý komik Oldi Rafika hned na prvním jezu. Jeho rudá lodka snad 7x zkoušela najet na ten správný start do jazyka, ale zřejmě se hrdinný plavec zalekl dole se třpytící ledové vlny a vždy mocně zabral kontra. Nikdo si nenechal ujít tuto podívanou, lodě čekaly ve formaci. Jeho výraz pod beranicí, když už ho proud vtáhl, byl neopakovatelný!

A pršelo a pršelo.

"U borovic" ohně ohřál nejen nás, ale i prasátko. Bylo božský a Johny sklizel uznání. Dalším z nezapomenutelných zážitků, jimž tato expedice opývala, bylo ukládání Johnyho ke spánku. Jeho sud postupně vydával několik spacáků, dek, koňských houní, karimatek, čtvero obleků typu neoprén a vše pak zakončila přepadová maska na obličeji. Toto vše skromě přikryl celtou a láhev červeného transfuzního byla již tečkou. Při tomto sportovním výkonu nezapomněl pořvávat a neustále buzeroval Karla, který měl tu smálu, že si neprozretelně půjčil na cestu pár Johnyho věcí.

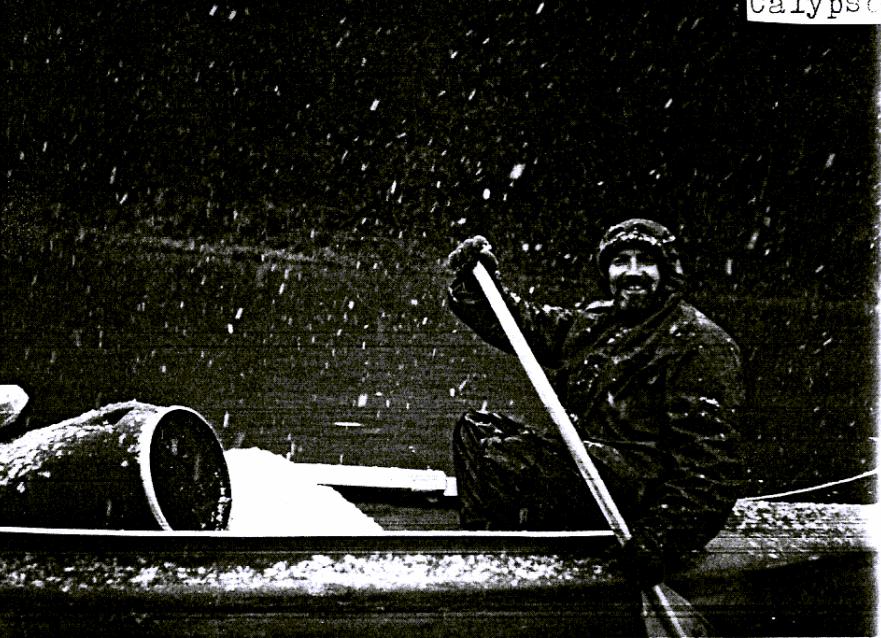
NEJKRÁSNĚJŠÍ bylo sobotní ráno!!! Napadl čerstvý sníh, mrzlo a jinovatka dokončila pohádkový les i řeku. Nad řekou círy mlhy, pomalu jsme vypukli. A po několika kilometrech začalo potichu a krásně SNEŽIT!!! Hustá chumelenice, pohoda, pohádka! "U teplýho rybáře" se zlikvidoval zbytek čuníka. Johny všem ukládál o ži-

vot položením igelitového koberce, na který se v botách nesmělo. V neděli už sníh nepadal, vody bylo hodně a Zvíkovec hučel jak Niagára. Dole jako třetí lodě jela Inez s Jackem. Ukázkově se cvakli. Konečně! Neuplavalo nic, takže se po nejrychlejším převléknutí do suchého, jaké kdy řeka viděla, mohlo vyrazit dál. Do Skryj už všechny lodě dopluly v pohodě.

Můžeme zodpovědně prohlásit, že to pro zúčastněné byla expedice parádní!!!

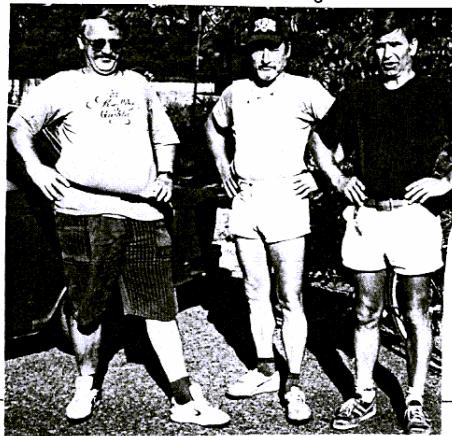
P.S. Inez de la Cruz se potápění tak zalíbilo, že přijala nabídku J.Y. Cousteau z lodi Calypso

Velocipedová expedice srpen 1995

Jak se již stalo tradicí, vlastenecko-umělecké združení ŠVIBERO uspořádalo odvážnou expedici po stopách velikána českého národa d.v.J.Š. Fotografie z cíle cesty zachycuje ony tři cestovatele: prosulý Wenceslav Kravál Czerwany, velitel čehokoli co mu svěříte, stále okouzlující a šarmantní hradní pán Jára Varela Butula-Frištenský, potah a sportovec, a nepřehlédnutelný George Outlon Noheyl, famózní jednatel spolku nepoliběných paní.

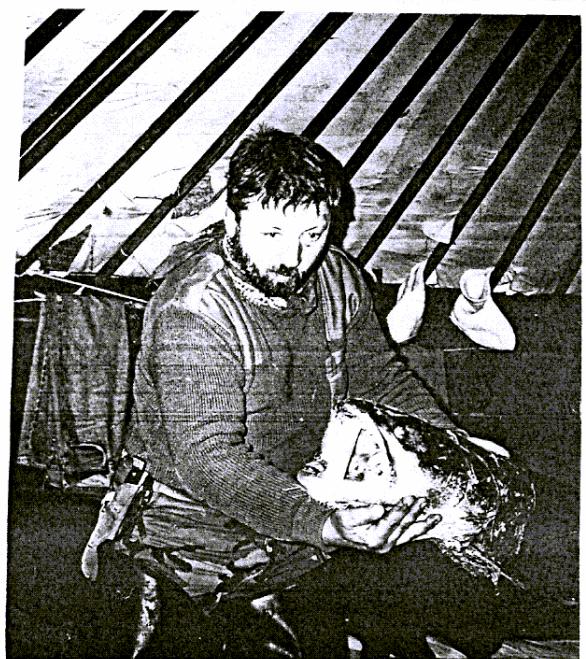
Tato slavná trojice naložila svá lepá těla i proviant na horské velocipedy a vydali se pokročit jižní teritoria vlasti. Castou poctivě testovali všechny domorodé nápoje, kochali se památkami a všechno kritizovali. Setkání se známým cestovatelem a čestným členem galaxijního alkoholického sboru Millym Alaskou Urbanem, se uskutečnilo v Budějovice City, korunováno party.

Slasti plná cesta bažinami a luhy, kde se ještě dnes může zahlednout spoře oděná víla a leckterou hráz rybníka získal restituční zpět hastrman, plně uspokojila naše tři hrdiny.

Plni dojmů a kilometrů se ve zdraví vrátili domů. Zda vydají cestopis, zůstává otázkou.

ŠVIBERO

VZHŮRU NA RIO SHISHGED

Zase jeden z bláznivých nápadů příslušníků trempského rodu. Nápad, půlroční přípravy a pak první krok, kterým každá cesta začíná. Tentokrát necesta na západ jako obvykle, ale na východ za poznáním divočiny, exotiky, nedotčené přírody a hlavně čisté vody. Z Berouna až k pramenům řeky Shishged, která se o několik set kilometrů dál zove Jenisej a k soutoku s řekou Tengis v severozápadním cípu říše Kublaj chána (později nazývaná Mongolsko) se vydali koncem září 1995 dva trempové - Jeff Marygoroud řečený Baron a Tom Küchenchen řečený Kuchynka.

Trasa - Ruzyň - Moskva - Ulanbatar - Muren - Renčin Chumbe - a Pustinou až k jurtě u řeky Shishged byla překonána za pomoci všech známých i zapomenutých dopravních prostředků a skončila nočním pochodem posledního úseku. Cesta, ač nebezpečná se kupodivu obešla bez vážnějších obtíží.

Jen letmo jsme stačili postřehnout co všechno dokázal napáchat socialismus naroubovaný na prvobytně pospolnou společnost a už jsme byli v přírodě o které se ještě dnes dá říci, že je panenská. Za 10 dnů pobytu zážitků na celý život. Jen těžko se dají popsat všechny tak, jak jsou fascinující - svítání, den strávený v tajze, výjezdy na mongolském koniku do míst, kam pěšky nelze, překonání řeky na namrzlém voru, který se mohl kdykoli rozpadnout, písečné duny a strže. Sněhové bouře, tekoucí písek na dně řeky, bída a hlad, setkání s lidmi, kteří snad poprvé viděli bělocha, vzdálenosti mezi jednotlivými obydlími, které si člověk uvědomí až při pohledu z letadla. Velbloudi, jaci, letadla, ze kterých při startu padají šrouby, letadla u kterých je nutno před startem nejprve ochutnat palivo. Řeky a potoky ze kterých se dá pit. A ryby. Ryby jsou všechny stejné, když neberou, tak neberou. Ale tam, když začnou, tak je člověk nestačí sundavat z háčku a nebo je nemůže vytáhnout, nebo jsou velké a silné.

A pak už cesta zpátky do civilizace přes hory a cestou necestou, do "města". Tam ráno stojí před fabrikou 300 lidí a čeká jestli na ně někdo ukáže, aby šli pracovat. Ti, kteří měli smůlu to budou zkoušet zítra znova. A pak zas dál do Ulanbátaru, který se tak trochu podobá Burgasu před třiceti lety. Tam už funguje dolar, ale ještě Varle, dámami zvaný

Pár lámků v chrámovém městě, modlící mlýnky, nová japonská restaurace a hned vedle chudinská čtvrt, exotika, ale v duši rozpaky. SROVNÁVAT SDONCEJNOU NEZTE, VŠE MA' ŠUDE DÍMEHEE. TAK VZPOMÍNÁME Járku, vždyť je sobota a na Staré řece dneska máme potlach, tak honem kytaru, poslouchejte mongolové - a už se zpívá: Ráno nad starou řekou slunce vzplálo....

- cca 24 000 km, 14 dnů pobytu, největší zážitek - hlad a bída, největší ryba - tajmen 125 cm a cca 25 kg.

Tak snad příště zase někdy někde.

Šerpowé Panák a Jerry Šklebák

založili půjčovnu protetických pomícek! Z vlastních bohatých sbírek berlí, holí, umělých údů, řemenů a jiných podpírných rekvizit. Vše odzkoušeno na vlastních tělech v extrémních podmírkách

- Člen spolku ŠviBeRo
- okouzlující Jára Boutou-
- lou from Švihov, ve vini-
- kající hře „Dobytí sever-
- ního pólu Čechem Karlem
- Němcem“. Jára zde vytvořil
- nezapomenutelnou roli
- potahu a člena výpravy
- Varle Frištenského.
- Okamžitě byl nominován
- na Oscara!
- Frišta, zahrál zí-
- mu i horkém červen-
- ci tak přesvědčivě,
- že dostal erár-grog.

PETR PETRICK PAUL O'RAFIKA:

• Že ztratil iluze, málo kdo se chlubí,
• já ztratil rozum, vlasy, ted' i zuby.

• Sex už mě neláká, věk mi v tom brání,
• když řízek dáte mi, prosím o jeho překousání!

Vyjelo se z Berouna po slavnostním rozkazu. 6 Tudorů, 2 Ara a Moskvíč. Mužstvu byla rozdána lžice francovky a jeden prezervativ na cestu. Pokoření Evropy začalo haprovat už v Žebráku, kde Tudor musel dostat generálku. V Německu byly vozy zařazeny do americké kolony. Rafika chtěl fotp s černouškem. Paul Pete na české bundě a Nowak na černochově vypadalo exoticky. Naši se zúčastnili celé slávy na pláži Omaha. Vezli sud piva a jeli kož zapoměli pipu, otevíral se sud šroubováken. Později prázdný vhozen do moře, byl američany považován za minu. Ve Francii se naší army skupině podařilo i zabloudit. Nechte si vyprávět! Na zpáteční cestě byli zatčeni na německých hranicích, protože v zásobníku od M16 vezli patrony z Kalašníkova. A Sifon se nechtěl přiznat, že je boss chéf nebo alespon prezident mafie, což má zřejmě na svědomí jeho respekt budící šedý vodus. Nebo Svátiny knedlíky, u kterých marně hledali zápalné šnůry. Několik hodin celníci čekali na foto hledaných teroristů, která potom porovnali se zajatci v mundírech. Neuspěli a tak výprava mohla jet domů.

Jednu z vydařených cest příznali Jerry Šklebák a Bédá. Majíce každý v kapse 2000 Fr. vyrazili poznávat zemi konaku, šampanského a povolných divek, sladkou Francii!!

Paříž procourali s bágly na hřbetě, nocovali ve Versailles a vydali se v panujícím vedru na cesty. V hospůdce si poručili tuplák piva, chutnalo však jen do doby, kdy jim řekli cenu. Taky tuplákovou - 130 Fr! Béda konstatoval, že se druhá půlka vzpříčila v krku. Zničené nohy a vedro přimělo dvojici k „náblízce“, když mapa zkalamala. Noha trampa nečekaně stanula na soukromém pozemku statku, naštětí našli otevřená vrata. Naivně začali stopovat. Po dvou marných hodinách se vydali po svých a byli odměněni obchodem s vínem. S láhví červeného potkali nádraží a jeli na Chartres, kde byli očarováni katedrálou. A začalo křížování na Loiru. Prošli dalších 120 km, stopovali. Tentokrát úspěšně. Zastavil jim opilec a Šklebák ji měl jak oprat - říká Béda. Třikrát dostali v noci sprchu a v poledne se sušilo. U slepého ramene řeky se zakempovalo, ale ryby nebraly. Mapa 1:1000 se ukázala mizerná, tudíž při náhodném vstupu na území milionářského klubu, kde se hrál golf nasadili kamenné tváře a rázným krokem znesvětili vyluxovaný trávník, na jehož konci zmizeli hráčům přes plot, směrem na Arcasone. Tam zjistili, že jízdenky TGV jsou levnější čím dál se jede a tak nemuseli jezdit polovinu tratí na černo. To už procházeli pískem slavné Duny de Pyla. V kraji Bordeaux našli u autobusové zastávky půl láhve anýzovky. Byla hrozná, ale tekla. Večer je strážce na tříkolce upozornil na spaní v kempu. Jinak spali volně v terénu.

A šli a šli a bylo vedro. Dómardoc je pozval na snědený oběd, ale postavil láhev koňaku pak calvados, kafe a dort. Béda tvrdí, že se myl a převlékal trika, zatímco Šklebák se vysmíval jemu i hygieně. Pro úplnost dodává, že chodili dole bez, jako všichni u moře. Nakupovali v místních samčách.

Doma nefungoval už první vlak, tam fungovalo všechno. Posledních 200 Fr propili při čekání na autobus v Gavé.

Doma dodatečně pánové zjistili, že podrobnou mapu měli v batohu.

AMERIKA

V LAKY DOBÝVAJÍ PRÉRII

V roce 1780 postavil filadelfský kovář Oliver Evans první zaoceánský parní stroj. V Bostonu se používají dřevěné kolejnice a zvířecí potah. Roku 1815 inženýr John Stevens v New Jersey dosáhl cíle a požádal o koncesi pro trat. Začal boj mezi železniční a říční dopravou. Roku 1830 začala v Severní Karolině lokomotiva obstarávat pravidelné spojení mezi Charlestонem a Ambojem rychlosí 25km/hod. V roce 1835 měří železniční trat v Americe 136 mil. Lokomotiva Pioneer vyjela jako první r. 1836 z Chicaga. Vytápěná dřevem a korunovaná vysokým širokým komínem. Pioneer byl vybaven i ostruhou zvanou cowcatcher (chytač krav), což byla nezbytná ochrana proti stádům bizonů. Železnice se již rozšířila na dvaatřicet států!! V občanské válce bylo jejím posláním zásobování armád. Železniční trat měřila již 49 000km!!

.....V E L K Á U D Á L O S T V H I S T O R I I T R A T Í

Spojit Americký kontinent od moře k moři byl grandiozní úkol. Ujaly se ho dvě železniční společnosti. Trat od východu stavěla Union Pacific a trat od západu společnost Central Pacific, které připadl těžší úkol. Její trat musela překonat Sierra Nevadu a Skalisté hory. Dynamit byl použit až r. 1866! Hory se zdolávaly střelným prachem a krumpáčem. Společnosti vyvynuly dosud nevídání soutěžení, při kterém byly překonány veškeré rekordy. Plat dělníka byl 1 dolar a 25 centů denně. Po občanské válce bylo mnoho lidí bez práce, nábor byl snadný.

.....Dne 10. KVĚTNA 1869 se oba vlaky jedoucí proti sobě setkaly uprostřed prerie v Promontory ve státě UTAH!!!!.....

Lokomotiva Union Pacific - 119 a stroj Central Pacific - Jupiter zastavily proti sobě v oblacích páry. Dnes večer se zúčatněte velkých oslav této události!